Dimecres 31 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 14,25-33): En aquell temps, molta gent feia camí amb Jesús, i girant-se els digué: «Si algú ve a mi i no avorreix el pare i la mare, i la muller i els fills, i els germans i les germanes, i fins i tot la seva vida, no pot ser deixeble meu. I el qui no porta la seva creu i ve rere meu no pot ser deixeble meu.

Perquè, qui de vosaltres que vulgui edificar una torre, no s'atura primer i calcula les despeses, si té com acabar-la? No sigui que, després de posar-hi els fonaments i no poder-la acabar, tots els qui ho veuen comencin a riure's d'ell, dient: "Aquest home començà a edificar i no pogué concloure". O, quin rei, si ha d'anar a emprendre una guerra contra un altre rei, no s'asseu primer a considerar si amb deu mil pot sortir a l'encontre d'un altre que amb vint mil va contra ell? Altrament, trobant-se encara aquell lluny, li envia una legació per tal de negociar la pau. Així, doncs, ningú d'entre vosaltres que no renunciï a totes les coses que posseeix, no pot ser el meu deixeble».

© Albada Editorial / evangeli.net

«I el qui no porta la seva creu i ve rere meu no pot ser deixeble meu»

Mn. Joan GUITERAS i Vilanova
(Barcelona, Espanya)

Avui contemplem Jesús que fa camí cap a Jerusalem. Allí lliurarà la seva vida per la salvació del món. «En aquell temps, molta gent feia camí amb Jesús» (Lc 14,25): els deixebles, caminant amb Jesús que els precedeix, han d'aprendre a ser homes nous. Aquesta és la finalitat de les instruccions que, en aquesta pujada a la "Ciutat de la pau", el Senyor exposa i proposa als qui el segueixen.

Deixeble vol dir "seguidor". Seguir les petjades del Mestre, ésser com Ell, pensar com Ell, viure com Ell... El deixeble conviu amb el Mestre i l'acompanya. El Senyor ensenya amb fets i paraules. Prou han vist l'actitud de Crist entre l'Absolut i el relatiu. Li han sentit a dir moltes vegades que Déu és el primer valor de l'existència. Han admirat la relació entre Jesús i el Pare celestial. Han vist la dignitat i la confiança amb què li pregava. Han admirat la seva pobresa radical.

Avui, el Senyor els parla en termes clars. L'autèntic deixeble, per damunt de tota mena de lligams, àdhuc dels més íntims, ha d'estimar, amb tot el seu cor i la seva ànima, nostre Senyor Jesucrist: «Si algú ve a mi i no avorreix (...) la seva vida, no pot ser deixeble meu» (Lc 14,26-27). Ell ocupa el primer lloc en la vida del seguidor. Diu sant Agustí: «Responguem al pare i a la mare: 'Us estimo en el Crist, no en comptes del Crist'». El seguiment precedeix, fins i tot, l'estimació per la pròpia vida. Seguir Jesús, a fi de comptes, comporta abraçar la creu. Sense creu no hi ha deixeble.

La crida evangèlica exhorta a la prudència, és a dir, a la virtut que dirigeix l'actuació adequada. Qui es vol fer una torre ha de comptar si pot afrontar-ne el pressupost. El rei que ha de combatre decideix si fa la guerra o demana la pau després de considerar els soldats que té. Qui vol ser deixeble del Senyor ha de renunciar a tots els seus béns. La renúncia serà la millor aposta!

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El nostre naixement espiritual és el resultat d'una opció lliure, i en cert sentit nosaltres som els pares de nosaltres mateixos, creixent com nosaltres mateixos volem ser i formant la nostra voluntat segons el model que escollim» (Sant Gregori de Nissa)

- «Per als cristians carregar-se la creu no és una cosa opcional, sinó una missió que cal abraçar per amor. En el nostre món actual, Crist no deixa de proposar a tots la seva invitació clara: qui vulgui ser deixeble meu, renunciï al seu egoisme i porti amb mi la creu» (Benet XVI)

- «Jesús intima als seus deixebles que el prefereixin a tot i a tothom, i els proposa que donin 'tots els seus béns' (Lc 14,33) per causa d'Ell i de l'Evangeli. Poc abans de la seva passió els proposà com exemple la pobra vídua de Jerusalem, que, de la seva indigència, donà tot el que tenia per viure. El precepte del despreniment de les riqueses és obligatori per entrar al Regne del cel» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.544)